

(Kort bemærkning).

Anne-Marie Meldgaard (S):

Jeg er selvfølgelig ked af, at ministeren mener, det er uklart, hvad Socialdemokratiet ønsker på udlændingeområdet. Jeg synes, det er meget, meget klart, og jeg tror, jeg gentog mange, mange gange, at vi ikke ønsker ændringer af udlændingeloven, og at vi bakker op om regeringens politik, men at vi alene ønsker at få en juridisk belysning af, om den administrative praksis i familiesammenførings-sager sker på en betryggende måde.

Men jeg kan jo også forstå, at jeg fuldstændig har misforstået spørgsmålet om gennemsigtighed. Det er åbenbart ikke et administrativt spørgsmål, men et politisk spørgsmål, og så kan jeg jo spørge ministeren: Hvis det er et politisk spørgsmål, vil ministeren så være med til at tage en diskussion om, hvorvidt det kunne være hensigtsmæssigt med nogle praksisændringer af politisk karakter? Jeg vil også godt spørge ministeren, om hun vil være med til at ændre svarene i tilfælde af afslag, så der ikke kun oplyses én grund til, at man får afslag, men så den enkelte ved, hvilke andre krav den pågældende eventuelt ikke opfylder for at kunne få familiesammenføring.

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Vi begynder at bevæge os ind i en meget konkret sagsbehandling, og det tror jeg jeg skal holde mig fra. Men jeg vil bare sige, at efter det, jeg umiddelbart hører, og det, jeg indtil nu kender til, hvordan tingene fungerer, er der i hvert fald en meget stor risiko for, at hvis alle skal have vurderet alle tilknytningskrav hver gang, vil sagsbehandlingen tage virkelig lang tid, og det skal jo også afvejes, hvor stort et arbejde der skal lægges i sagen, hvis man på forhånd ved, at der bliver givet afslag.

Jeg vil sjældent afvise at gå ind i drøftelser, men længere vil jeg altså ikke gå ind i spørgsmålet her i dag, fordi det meget konkret handler om, hvordan vi skal udforme svarene.

(Kort bemærkning).

Anne-Marie Meldgaard (S):

Jeg havde selvfølgelig håbet på et mere positivt svar.

Når ministeren siger, at det bliver meget omfattende at skulle vurdere alt, hvad der skal til, for at kravene for at få familiesammenføring er opfyldt, vil jeg spørge ministeren, om hun ikke

finder, det er lidt betænkeligt, at man dermed risikerer at blive beskyldt for, at man kun leder efter den første ting i ansøgningen, man kan give afslag på. Risikoen for, at det ligesom bliver billedet af sagsbehandlingen, er virkelig til stede, og ville det ikke være værd at tænke på, ikke kun af hensyn til den enkeltes retssikkerhed, men måske også af hensyn til beskyttelse af sit eget embedsværk?

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Jeg synes, fru Anne-Marie Meldgaard giver udtryk for mistillid til Udlændingestyrelsen og embedsværket i Integrationsministeriet og får det til at lyde, som om det bare handler om at finde det element, der kan motivere en afvisning.

Der er ikke nogen politik om, at det kun handler om, at hver gang der kommer en ansøgning, skal man finde ud af, hvad der kan medføre afvisning. Der sker en saglig behandling af alle sager, og det er sådan set en objektiv indgang til, om det ender med, at der gives afslag på eller tilladelse til familiesammenføring.

Kl. 13.20

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg hørte ministeren sige, at det kunne være en god begrundelse for lovgivningen, at den levner plads til administrative afgørelser. Det kan der måske nok være noget om, men det gør det jo endnu mere interessant, at de administrative afgørelser selvfølgelig må være politisk betingede. De er underlagt lovgivningen, og de træffes dels af Udlændingestyrelsen, dels af ministeriet selv. De er underlagt integrationsministerens beslutningskompetence, og det mener jeg kunne være et argument for, at der skulle være en mulighed for at klage til en instans uden for Integrationsministeriet. Det kunne jeg egentlig godt tænke mig at høre integrationsministerens svar på.

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Familiesammenførings-sager bliver behandlet i to instanser. Første instans er Udlændingestyrelsen, og Udlændingestyrelsens afgørelse kan indklages for Integrationsministeriet. Det politiske ansvar ligger på mine skuldre, og jeg kan altså stilles til ansvar. Anden instans er domstolene, og jeg synes sådan set, det er rimelige forhold, og at der er et rimeligt forløb for behandlingen af familiesammenførings-sager.